

L Ö G

um aðstoð til útvegsmanna.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Um eftirgjafir lána úr ríkissjóði og greiðslufrest stofnlána.

1. gr.

Stjórn Skuldaskilasjóðs, samanber 14. gr., er heimilt að fengnu samþykki ríkisstjórnarinnar að semja við útgerðarmenn og útgerðarfélög, er síldveiðar stunduðu fyrir Norðurlandi á tímabilinu 1945 til 1950, um eftirgjöf að nokkru eða öllu leyti á neðantöldum skuldum þeirra:

1. Sjóveðs- og öðrum lögveðskröfum, er ríkissjóður hefur innleyst samkv. lögum nr. 85 15. des. 1948, og lánum samkv. 2. mgr. 2. gr. sömu laga.
2. Lánum, sem veitt voru úr ríkissjóði vegna aflabrests á sumarsíldveiðum 1945, 1947 og 1949.
3. Lánum, sem veitt voru með ábyrgð ríkissjóðs til áframhaldandi rekstrar á sumarsíldveiðum 1948 og 1949.

Eftirgjöf samkv. þessari grein skal einnig heimil, þó veðtrygging kunni að vera fyrir láninu.

2. gr.

Skilyrði fyrir eftirgjöfum samkv. 1. gr. eru þessi:

1. Að útgerðarmaður hafi sótt um aðstoð.
2. Að útgerðarmaður hafi látið stjórn Skuldaskilasjóðs útvegsmanna í té fullkomna greinargerð, undirritaða að viðlögðum drengskap, um fjárhag sinn og maka síns, svo og veitt færi á að láta kunnáttumenn meta eignir sínar.
3. Að stjórn Skuldaskilasjóðs þyki sýnt, að umsækjanda sé ekki kleift að standa við skuldbindingar sínar eða reka útgerð á heilbrigðum grundvelli án aðstoðar.
4. Að viðunandi samningar náist við aðra lánardrottna útgerðarmanns, ef þurfa þykir að álitu sjóðsstjórnar, með eða án hjálpar hennar, og að sýnt þyki, að honum verði með aðstoðinni kleift að reka útgerð framvegis.

3. gr.

Útgerðarmönnum og útgerðarfélögum, er aðstoð fá samkv. lögum þessum, skal veittur greiðslufrestur á ógreiddum afborgunum af lánum til skipakaupa úr Stofnlánadeild sjávarútvegsins og Fiskveiðasjóði Íslands, er féllu í gjalddaga á árunum 1948—1950, að báðum meðtöldum, þannig að samanlagðar upphæðir gjaldfallinna afborgana deilist með jöfnum árlegum upphæðum á þau ár, sem eftir eru af lánstímanum. Lántakandi skal sanna, að síðari veðlán falli ekki í gjalddaga af þessum sökum.

Nú er stjórn Skuldaskilasjóðs sammála um, að rétt sé að veita útgerðarmanni, sem síldveiðar stundaði fyrir Norðurlandi á tímabilinu 1945—1950, en engin aðstoðarlán hefur fengið, greiðslufrest samkv. 1. málsg. þessarar greinar, og skal sjóðsstjórninni það þá heimilt.

Þeir dráttarvextir af vangoldnum afborgunum af lánum Stofnlánadeildar og Fiskveiðasjóðs, sem á eru fallnir við gildistöku laga þessara, skulu niður falla, en

frá þeim tíma ber að greiða í dráttarvexti af afborgunum slíkra lána $\frac{1}{2}\%$ fyrir 120 hvern mánuð eða brot úr mánuði, sem greiðsla dregst.

28. des.

4. gr.

Verði bú útgerðarmanns eða útgerðarfélags, sem samið hefur við lánardrottna sína án milligöngu stjórnar Skuldaskilasjóðs, tekið til opinberra skuldaskila eða gjaldþrotaskipta á næsta ári frá eftirgjöf skulda eða krafna samkv. 1. gr., skal nefnd eftirgjöf eigi vera því til fyrirstöðu, að ríkissjóður og aðrir, sem gefið hafa eftir af kröfum jafnframt eftirgjöfum ríkissjóðs, geti lýst kröfum sínum með fullum upphæðum í búið. Hætti fyrirtækið rekstri innan árs, getur ríkissjóður látið eftirgjöfina falla niður.

5. gr.

Skilyrði fyrir aðstoð samkv. I. kafla laga þessara er, að birt verði í Lögbirtinga- blaði áskorun til lánardrottna og ábyrgðarmanna aðstoðarbeiðanda um að lýsa kröfum á hendur honum fyrir stjórn Skuldaskilasjóðs innan fjögurra vikna frá birtingu auglýsingar, að viðlögðum kröfumissi.

II. KAFLI

Um skuldaskilasjóð útvegsmanna.

6. gr.

Stofna skal í sambandi við Fiskveiðasjóð Íslands sérstakan sjóð, sem nefnist Skuldaskilasjóður útvegsmanna.

7. gr.

Stofnfé sjóðsins er allt að kr. 20 000 000.00. Upphæð þessa heimilast sjóðnum að taka að láni, og er fjármálaráðherra heimilt að ábyrgjast fyrir hönd ríkissjóðs greiðslu lánsins.

8. gr.

Nú telur stjórn sjóðsins hentugra að gefa út handhafaskuldabréf fyrir sjóðinn, og er henni þá heimilt með samþykki ríkisstjórnarinnar að gefa út handhafaskulda- bréf fyrir upphæð, er nemi allt að öllu stofnfé sjóðsins, enda lækki þá lántöku- heimild sjóðsins um tilsvarendi fjárhæð.

Trygging þessara skuldabréfa er ábyrgð ríkissjóðs og skuldabréfin fyrir lánnum þeim, er Skuldaskilasjóður veitir.

Vextir af bréfunum skulu vera $4\frac{1}{2}\%$ p. a. Skulu þau gefin út í einum eða fleiri flokkum, eftir ákvörðun sjóðsstjórnarinnar, og skulu þau innleyst á þann hátt, að árlega sé varið sömu fastri upphæð til samanlagðrar vaxta- og innlausnargreiðslu samkvæmt útdrætti, er notarius publicus í Reykjavík framkvæmir, þannig að öll bréfin séu innleyst á 15 árum.

9. gr.

Skuldabréf sjóðsins skulu með nafnverði vera gildur gjaldeyrir til greiðslu á skuldum þeirra útvegsmanna, er lán fá hjá sjóðnum og stofnað hefur verið til á árunum 1945—1950, að báðum árum meðtöldum, að svo miklu leyti sem þær eru ekki fulltryggðar með fasteignaveði eða sjálfvörzluveði í lausafé eða afla skips, en þá eru þau gildur gjaldeyrir með nafnverði fyrir þeim hluta veðskuldanna, sem fram fer úr verðmæti veðsins samkvæmt mati því, sem um ræðir í 17. gr., enda óski veð- hafi ekki eftir kaupum á hinn veðsettu eign fyrir a. m. k. 15% hærra verð en mats- verð, sbr. 27. gr.

Skuldabréf sjóðsins skulu þó aðeins vera gildur gjaldeyrir gagnvart kröfueig- eigendum við skuldaskil.

120

28. des.

10. gr.

Lán úr sjóðnum má veita eigendum eða útgerðarmönnum vélskipa og línuveiðigufuskipa, er sildveiðar stunduðu fyrir Norðurlandi á tímabilinu 1945—1950. Skal lánunum varið til þess að ná samningum um nauðsynlegar eftirgjafir skulda og hagkvæmar breytingar á lánskjörum.

Enn fremur skal sjóðsstjórninni heimilt, ef aðrir vélbátar eða línuveiðiskip hafa orðið fyrir sérstökum óhöppum á þessu tímabili, að veita eigendum eða útgerðarmönnum þeirra lán á sama hátt. Lán úr Skuldaskilasjóði má eigi vera hærra en sem svarar 20% af virðingarverði allra eigna lántakanda.

Lánveitingum úr sjóðnum skal lokið 1. júlí 1951.

11. gr.

Skilyrði fyrir lánveitingum úr sjóðnum eru þessi:

1. Að lánbeiðandi reki vélbátaútveg eða línuveiðar sem aðalatvinnuveg.
2. Að hann sé að dómi sjóðsstjórnarinnar vel hæfur til að reka útgerð.
3. Að skuldir hans nemi meiru en sem svarar 75% af virðingarverði eigna hans, enda telji sjóðsstjórnin honum ekki kleift að standa við skuldbindingar sínar eða reka útgerðina á heilbrigðum grundvelli án aðstoðar sjóðsins.
4. Að samningar náist um svo mikinn afslátt á skuldum lánbeiðanda, að raunverulegar eftirstöðvar þeirra, sem sé allar skuldir hans, eftir að lán Skuldaskilasjóðs hefur verið veitt og skuldaskilasamningur gerður, nemi ekki meiru en sem svarar þeim hluta af virðingarverði allra eigna hans, sem sjóðsstjórnin telur honum fært að standa straum af og aldrei meiru en sem svarar fullu virðingarverði eignanna, svo og að samningar náist um viðunanleg greiðslukjör á þeim hluta skulda hans, sem ekki greiðist með skuldaskilasjóðslánu.
5. Að sett sé trygging fyrir láninu, er stjórn sjóðsins samþykkir.

12. gr.

Vextir af lánum úr Skuldaskilasjóði skulu vera 5% p. a. Lánstími skal fara eftir ákvörðun sjóðsstjórnarinnar, þó skal hann aldrei vera lengri en 12 ár, en það skal þó áskilið, að ef efnahagur lántaka breytist, svo að honum verði auðvelt að greiða lán sitt á skemmri tíma að dómi sjóðsstjórnarinnar, geti hún gert honum að greiða hærri afborganir af láninu en annars er tilskilið.

Enn fremur sé áskilið, að ef lántaki breytir um atvinnuveg eða ef eigendaskipti verða að hinni veðsettu eign, sé sjóðsstjórninni heimilt að ákveða, að lánið sé þegar gjaldfallið.

Gjaldldagi lánanna skal vera 1. nóvember ár hvert.

Sé árgjald ekki innt af hendi innan tveggja mánaða frá gjaldldaga, er lánið allt fallið í gjaldldaga.

13. gr.

Nú flytur veðsali í aðra þinghá, eftir að skuldabréfi hefur verið þinglýst, og heldur sjóðurinn þá rétti sínum, þótt skuldabréfið sé eigi þinglesið í hinni síðari þinghá veðsins.

14. gr.

Í stjórn Skuldaskilasjóðs eiga sæti 5 menn, skipaðir af ríkisstjórninni. Skal einn skipaður eftir tilnefningu stjórnar Landsbanka Íslands, annar eftir tilnefningu stjórnar Útvegsbanka Íslands h/f, þriðji eftir tilnefningu stjórnar Landssambands íslenzkra útvegsmanna, en tveir skulu skipaðir án tilnefningar.

Ráðherra skipar formann stjórnar Skuldaskilasjóðs.

Á stjórnarfundum ræður afl atkvæða. Ef atkvæði eru jöfn, ræður atkvæði formanns.

Skal sjóðsstjórnin skipuð til 1. júlí 1951, enda skal lánveitingum úr sjóðnum 120 þá lokið. Eftir það hefur stjórn Fiskveiðasjóðs Íslands störf sjóðsins á hendi. 28. des.

Reikningar sjóðsins skulu endurskoðaðir af endurskoðunarmönnum Fiskveiðasjóðs og úrskurðaðir af sjávarútvegsmálaráðherra og birtir í B-deild Stjórnartíðindanna.

15. gr.

Þar, sem vélbátaútlægur er stundaður, getur sjóðsstjórnin skipað einn eða fleiri umboðsmenn sér til aðstoðar um að afla gagna til ákvarðana um lánveitingar. Ákveður sjóðsstjórnin þóknun til þeirra.

16. gr.

Umsóknir um aðstoð samkvæmt lögum þessum, þar á meðal um lán úr Skuldaskilasjóði, skulu sendar sjóðsstjórninni eða þeim, er hún vísar til.

Lánbeiðni skal fylgja:

1. Afrit af síðustu skattskýrslu lánbeiðanda.
2. Síðasti rekstrar- og efnahagsreikningur lánbeiðanda.
3. Sundurliðuð skrá yfir eignir lánbeiðanda og mat umboðsmanna sjóðsins á þeim, ef skipaðir hafa verið samkv. 15. gr. Sé þar nákvæmlega tekið fram, hverjar fasteignir hans séu, og greint frá því, hvaða breytingar hafa orðið á þeim frá síðasta fasteignamati þeirra og hvert fasteignamat sé á þeim nú.

Af vélbát eða vélbátum lánbeiðanda skal senda nákvæma lýsingu, þar sem greint sé frá aldri báts og vélar, meðferð og viðhaldi, hvaða fylgifé fylgi bátinum, síðustu sölu, hvenær seldur og fyrir hvaða verð, og öðru, sem kann að veita upplýsingar um sannvirði bátsins. Heimilt er umboðsmönnum að leita aðstoðar kunnáttumanna um þetta.

Frá veiðarfærum, áhöldum, salti, oliu, aflabirgðum, útistandandi skuldum og öðru lausafé lánbeiðanda skal greint sem ýtarlegast.

4. Sundurliðuð skrá yfir lánardrottna lánbeiðanda. Skal þar greina skuldarupphæð, hvort skuld er tryggð með veði eða ábyrgð og hver tryggingin er, gjaldþaga, afborgunarskilmála og önnur skuldakjör.
5. Sundurliðuð skrá yfir ábyrgðir lánbeiðanda. Skal greint, hverjar aðrar tryggingar eru fyrir ábyrgðarskuldunum, og þess getið, hvort líkur eru fyrir, að ábyrgðirnar falli á lánbeiðanda.
6. Vottorð lögreglustjóra eða hreppstjóra um, hve lengi lánbeiðandi hafi rekið vélbátaútlæg og hvar.
7. Drengskaparyfirlýsing lánbeiðanda um, að allar upplýsingar séu gefnar eftir beztu vitund.
8. Rökstutt álit umboðsmanna sjóðsstjórnar, ef skipaðir hafa verið samkvæmt 15. gr., um aðstöðu lánbeiðanda til útgerðar og afkomumöguleika hans.
9. Aðrar upplýsingar, er sjóðurinn kann að óska eftir.
10. Umsóknir um aðstoð, sem borizt hafa skilanevnd samkvæmt lögum nr. 85 og 100 1948, skulu gilda sem umsóknir um lán úr Skuldaskilasjóði, nema annað sé tekið fram.

17. gr.

Heimilt er að skipa tvo matsmenn fyrir hvern landsfjórðung eða fyrir tiltekið útgerðarsvæði, eftir nánari ákvörðun stjórnar Skuldaskilasjóðs, til þess að meta til peningaverðs fasteignir og skip lánbeiðenda. Skal annar skipaður af sjóðsstjórninni, en hinn af sjávarútvegsmálaráðherra.

Matsmenn Skuldaskilasjóðs skulu meta til sannvirðis allar fasteignir og skip lánbeiðenda með tilliti til þess, sem nú greinir:

1. Hvernig ástand eignarinnar er nú og hvort verulegar endurbætur eru nauðsynlegar á henni, vegna þess að viðhald hennar hafi verið vanrækt undanfarið.

- 120 2. Hvaða leigu eða afgjald megi ætla, að hægt sé að fá nú árlega eftir eignina.
 28. des. 3. Hvaða verð sé líklegt að fáist nú fyrir eignina með frjálsri sölu eða nauðungarsölu.
 4. Að hve miklu leyti eignin fullnægi nú þeim kröfum um nothæfi, sem gerðar eru, eða hvort til þess verði að gera á henni breytingar, er hafi verulegan kostnað í för með sér.
 5. Sérhvers annars, er líklegt er, að hafi áhrif á verðmæti eignarinnar.

18. gr.

Virðingarverð allra eigna lánbeiðanda, sem farið er eftir við skuldaskilin, sbr. 10. og 11. gr., ákveður stjórn sjóðsins með hliðsjón af mati umboðsmanna og matsmanna, ef skipaðir hafa verið, sbr. 15. og 17. gr.

19. gr.

Þegar sjóðsstjórnin hefur fengið í hendur tilskilin gögn samkv. lögum þessum, tekur hún ákvörðun um, hvort lánbeiðandi geti komið til greina við lánveitingu. Skal hún þá láta birta þrisvar í Lögbirtingablaðinu áskorun til allra þeirra, sem fjárkröfur eiga á lánbeiðanda, þar með taldar ábyrgðir, um að lýsa kröfum sínum fyrir stjórn sjóðsins með fjögurra vikna fyrirvara frá síðustu birtingu auglýsingar. Skal í auglýsingunni tekið fram, að allar ótryggðar kröfur falli niður ógildar, ef þeim er ekki lýst innan hins tiltekna frests. Ef skuldareigandi, sem ekki hefur lýst viðurkenndri kröfu innan hins tiltekna frests, síðar meðan á samningaumleitunum stendur færir líkur fyrir því, að hann hafi eigi átt þess kost að sjá auglýsinguna, svo sem vegna fjarveru, sjúkdóms o. s. frv., er sjóðsstjórninni þó heimilt að taka kröfu hans til greina. Sé ekki lýst öllum þeim kröfum, sem taldar eru fram samkvæmt 16. gr. 4. lið, skal sjóðsstjórnin sannprófa, hvort framtalið er rétt.

Áskoranir til lánardrottna aðstoðarbeiðenda, er skilanefnd samkvæmt lögum nr. 85 og 100 1948 kann að hafa látið birta samkvæmt lögum nr. 100 1948 og reglugerð nr. 158 1949, skulu teljast fullnægjandi og koma í stað áskorana samkvæmt þessari grein.

20. gr.

Að liðnum innköllunarfresti skal sjóðsstjórnin, svo fljótt sem unnt er, taka ákvörðun um, hvort hún telur fært að veita lánbeiðanda lán úr Skuldaskilasjóði. Telji hún, að umsækjandi geti komið til greina, skal honum þegar í stað tilkynnt það, annaðhvort bréflega eða með símskeyti.

21. gr.

Nú telur stjórn Skuldaskilasjóðs, að umsækjandi uppfylli þau skilyrði, sem lög þessi setja fyrir lánveitingu úr sjóðnum, og skal hún þá, svo fljótt sem auðið er, semja frumvarp til skuldaskila fyrir hann, ef hún telur, að hann þurfi að fá eftirgjöf á skuldum eða samninga við lánardrottna.

Í frumvarpinu skulu taldar sér í flokki þær skuldir, er samningum er eigi ætlað að ná til, og í öðrum flokki þær skuldir, sem ætlað er til, að samið sé um. Þá skal og skilmerkilega getið, hve háan hundraðshluta umsækjanda er ætlað að greiða af skuldum þeim, er samningar ná til.

Frumvarpið skal borið undir umsækjanda, og segi hann til innan 5 daga, hvort hann treystist til að hlíta ákvæðum þess.

22. gr.

Þegar eftir að samningsfrumvarp það, sem í 22. gr. getur, er fullsamið og samþykkt af umsækjanda, skal sjóðsstjórnin með ábyrgðarbréfi eða símskeyti tilkynna

það öllum þeim lánardrottnum, er kröfu hafa lýst í búið, og boða þá og umsækjanda á fund með hæfilegum fyrirvara. Þangað til fundurinn er haldinn skal frumvarp eða staðfest afrit liggja á skrifstofu sjóðsins skuldheimtumönnum til sýnis. 120 28. des.

23. gr.

Á skuldheimtumannafundi þeim, er um getur í 22. gr., skal sjóðsstjórnin leggja fram samningsfrumvarp, svo og nákvæman efnahagsreikning umsækjanda, staðfestan af stjórn sjóðsins.

Skuldheimtumenn eiga heimtingu á að fá sérhverjar upplýsingar um hag umsækjanda, er sjóðsstjórnin getur látið í té. Þeim er heimilt að bera fram breytingartillögur við frumvarpið, og skulu þær ræddar og bornar undir atkvæði sérstaklega. Verði þær samþykktar, hefur sjóðsstjórnin heimild til að taka frumvarpið aftur, ef hún telur þær verulegu máli skipta. Að öðrum kosti ber sjóðsstjórnin frumvarpið undir atkvæði skuldheimtumanna þegar að loknum umræðum og atkvæðagreiðslum um breytingartillögur.

24. gr.

Hljóti frumvarp atkvæði svo margra skuldheimtumanna eða umboðsmanna þeirra, að þeir ráði yfir meira en helmingi samanlagðra kröfuupphæða mættra skuldheimtumanna, þeirra er samningnum er ætlað að ná til, hefur sjóðsstjórnin heimild til að staðfesta það, og er það þá bindandi einnig fyrir þá skuldheimtumenn, er greitt hafa atkvæði á móti því eða eigi mætt á fundi. Leysir það þá skuldunaut undan skyldu til að greiða þann hundraðshluta hverrar samningskröfu, sem undan er skilin í samningnum, hæði gagnvart lánardrottni sjálfum, ábyrgðarmönnum og öðrum, er annars hefðu átt endurgjaldskröfu á hendur honum fyrir greiðslu skuldarinnar.

25. gr.

Þegar eftir að samningur er staðfestur, skal sjóðsstjórnin ganga frá lánsskjölum og sjá um, að formlega sé frá öllu því gengið, sem samningur kveður á um.

26. gr.

Samningur hagar eigi heimild lánardrottins til að ganga að tryggingu eða ábyrgð, sem þriðji maður hefur sett fyrir kröfum á hendur umsækjanda.

27. gr.

Samningurinn hefur engin áhrif á þær kröfur, sem hér greinir:

1. Skuldir tryggðar með veði, þó því aðeins, að skuldarupphæð nemi eigi meiru en verðmæti veðsins. Sé skuldin hærri en verðmæti veðsins samkvæmt mati því, sem lagt er til grundvallar við samningsgerðina, ná samningar til þess hluta skuldarinnar, sem fer fram úr verði veðsins, enda óski veðhafi ekki eftir kaupum á hinni veðsettu eign fyrir a. m. k. 15% hærra verð en matsverð.
2. Forgangskröfur samkvæmt 8. kafla 83. gr. skiptalaganna, að svo miklu leyti sem eigur lánbeiðanda teljast hrökkva fyrir þeim.

Með kröfur ríkissjóðs samkvæmt 1.—3. tölulið 1. gr. laga þessara má þó að fengnu samþykki ríkisstjórnarinnar fara sem óveðtryggðar kröfur, þótt veðtrygging kunni að vera fyrir láninu.

28. gr.

Frá því umsækjandi hefur sótt um aðstoð til sjóðsstjórnar og þangað til samningaumleitunum er lokið, má hann ekki selja eignir sínar umfram venjulega afurðasölu og ekki veðsetja þær nema fyrir nauðsynlegum rekstrarlánnum og yfirleitt ekki gera neinar þær ráðstafanir, er veruleg áhrif geti haft á efnahag hans. Komi

120 í ljós eftir að samningur hefur verið staðfestur, að lánbeiðandi hafi brotið ákvæði 28. des. greinar þessarar, er sjóðsstjórninni heimilt að ógilda samninginn og endurheimta lánið án fyrirvara, ef útborgað hefur verið.

29. gr.

Jafnskjótt sem umboðsmaður Skuldaskilasjóðs eða stjórn sjóðsins hefur tekið við lánbeiðni, skal það tilkynnt skiptaráðanda, og er þá hvers konar aðför vegna skulda lánbeiðanda óheimil á hendur honum og ábyrgðarmönnum hans, þangað til samningaumleitunum er lokið. Eigi verður heldur bú hans tekið til gjaldþrotaskipta frá sama tíma. Nú takast eigi samningar og bú lánbeiðanda er tekið til gjaldþrotaskipta áður en sex mánuðir eru liðnir frá því samningaumleitunum lauk og við skiptin kemur í ljós, að lánbeiðandi hefur brotið gegn ákvæðum 28. gr., og má þá með málsókn rifta þeim samningum og greiðslum, er ólöglega hafa farið fram, samkvæmt reglum gjaldþrotaskiptalaganna, enda sé málsókn hafin innan sex vikna frá því búskipti byrja. Tímabilið frá því er umboðsmaður Skuldaskilasjóðs eða stjórn sjóðsins hefur tekið við lánbeiðni og þangað til samningaumleitunum er lokið telst ekki með fyrningartíma skuldar, vixilréttar, lögveðsréttar eða annarra slíkra réttinda.

30. gr.

Skuldaskilasjóður er undanþeginn opinberum gjöldum og sköttum, hverju nafni sem nefnast.

Öll skjöl viðvíkjandi lánum úr sjóðnum eru undanþegin stimpilgjaldi.

Vottorð úr opinberum skrám er skylt að afgreiða til sjóðsins án endurgjalds.

31. gr.

Fiskveiðasjóður Íslands skal annast allar afgreiðslur lána, innheimtu á þeim svo og önnur nauðsynleg skrifstofustörf í því sambandi gegn þóknun, er ráðherra ákveður.

Afborgana- og vaxtagreiðslur af lánum þeim, er Skuldaskilasjóður veitir, skulu ganga til greiðslu á lánum þeim, er sjóðurinn sjálfur hefur tekið, sbr. 7. gr.

32. gr.

Kostnað við framkvæmd laga þessara greiðir ríkissjóður.

33. gr.

Í reglugerð fyrir Skuldaskilasjóð má setja þau ákvæði um stjórn sjóðsins og starfrækslu, er nauðsynleg þykja og eigi fara í bága við lög þessi.

34. gr.

Með lögum þessum er úr gildi felldur II. kafli laga nr. 100 1948.

35. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 28. desember 1950.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Ólafur Thors.